

תת"ע 3424/06/15 - רפי אזר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3424-06-15 מדינת ישראל נ' רפי אזר
תיק חיצוני: 90503044688

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	רפי אזר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 5.7.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לאור אדום בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,200 ופסילת רישיון נהיגה למשך חודש על תנאי לתקופה של שנה.

טיעוני הצדדים

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון בתאריך 5.7.15 משום שחש ברע.

לבקשה צורף תצהיר המבקש ואישור מחלה מתאריך 12.7.15.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שהבקשה אינה מקימה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין. בנוסף, אישור המחלה שצורף אינו תקף למוסדות משפטיים. היה על המבקש לפנות לביהמ"ש עובר לדיון בבקשה מתאימה.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון, עקב מחלה וכאמור צירף אישור רפואי.

מעיון באישור הרפואי שצורף, עולה כי האישור הופק בדיעבד, בתאריך 12.7.15 (כשבוע ימים לאחר שניתן גזר הדין - 5.7.15). עוד עולה כי באישור מומלץ על מנוחה מתאריך 5.6.15 עד תאריך 6.6.15. סה"כ 2 ימי מחלה, בעוד שגזר הדין בעניינו של המבקש ניתן בחודש יולי.

כמו כן לא מסר המבקש כל הסבר מדוע המתין זמן רב ולא פנה מיד לרופא.

המבקש מטעמים השמורים עמו לא ביקש לדחות את הדיון.

יצוין, כי באישור הרפואי אין התייחסות לכך שהמבקש היה נעדר יכולת להתייצב לדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 5.7.15.

בע"פ 70722/08 בנימין יצחקי נ' מדינת ישראל אישרה כב' השופטת יהודית אמסטרדם החלטתו של בית משפט קמא כי אין לקבל אישור מחלה של נאשם אשר לא מצוין בו כי הוא מיועד לבית המשפט.

בע"פ 11673-03-09 שובאש ארקאן נ' מדינת ישראל אישר כב' השופט כמאל סעב כי אין די באישור רפואי אשר לא מצוין בו כי הנאשם אינו יכול להופיע בבית משפט עקב מצבו הרפואי.

מכל מקום, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (עיין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

המבקש לא העלה בבקשתו כל טענת הגנה באשר לעיוות דין שייגרם לו באם לא יבוטל פסק הדין.

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש".

על כל אלה יש להוסיף, כי אף העונש שהוטל על המבקש בהעדרו לא מקים חשש לעיוות דין.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' תשרי תשע"ו, 23 ספטמבר 2015, בהעדר
הצדדים.

